

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 32Dz/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9622200067
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Matulník
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9622200067.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej a sudcov JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Mariána Fečíka, v právnej veci disciplinárne obvineného: Mgr. T. P., sudcu Okresného súdu N., zastúpeného advokátskou kanceláriou Weis & Partners s.r.o., IČO: 47 234 776, so sídlom Priemyselná 1/A, Bratislava, na návrh predsedníčky Okresného súdu N. na začatie disciplinárneho konania o námietke zaujatosti vznesenej disciplinárne obvineným proti členom disciplinárneho senátu 31D Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky JUDr. Zdenke Reisenauerovej, Mgr. Michalovi Novotnému, prof. JUDr. Jurajovi Vačokovi, PhD., Mgr. Eve Kováčechovej a Mgr. Marianne Leontiev, takto

rozhodol:

Predsedníčka disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky JUDr. Zdenka Reisenauerová nie je vylúčená z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 31D/7/2022 podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 a § 24 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok).

Sudca Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky Mgr. Michal Novotný nie je vylúčený z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 31D/7/2022 podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 a § 24 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok).

Sudca Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prof. JUDr. Juraj Vačok, PhD. nie je vylúčený z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 31D/7/2022 podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 a § 24 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok).

Prísediaca sudkyňa Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky Mgr. Eva Kováčechová nie je vylúčená z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 31D/7/2022 podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 a § 24 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok).

Prísediaca sudkyňa Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky Mgr. Marianna Leontiev nie je vylúčená z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 31D/7/2022 podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 a § 24 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok).

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňom 1. augusta 2021 bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší správny súd“), do ktorého právomoci bolo, okrem iného, zverené aj rozhodovanie o disciplinárnej zodpovednosti sudcov, prokurátorov, notárov a súdnych exekútorov [článok 142 ods. 2 písm. c) Ústavy Slovenskej republiky]. Uvedená skutočnosť súčasne znamenala, že dňom 1. augusta 2021 prestali vykonávať svoju činnosť disciplinárne senáty zriadené v súlade so zákonom č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Dňa 1. decembra 2021 nadobudol účinnosť zákon č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok), v zmysle ktorého boli kreované na najvyššom správnom súde disciplinárne senáty.

2. Dňa 21. apríla 2021 bol Disciplinárnemu senátu Súdnej rady Slovenskej republiky doručený návrh predsedníčky Okresného súdu N. na začatie disciplinárneho konania a na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu Mgr. T. P. (ďalej len „disciplinárne obvinený“). Tejto veci bola pridelená sp. zn. 3Ds/1/2021. Po nadobudnutí účinnosti disciplinárneho súdneho poriadku bola disciplinárna vec náhodným výberom pridelená disciplinárnemu senátu 31D najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej konal pod sp. zn. 31D/18/2021 a následne 31D/7/2022.

3. Členmi senátu 31D sú JUDr. Zdenka Reisenauerová, Mgr. Michal Novotný, prof. JUDr. Juraj Vačok, PhD., Mgr. Eva Kováčechová a Mgr. Marianna Leontiev. Dňa 7. apríla 2022 bolo najvyššiemu správne súdu doručené podanie disciplinárne obvineného zo dňa 6. apríla 2022 označené ako „Návrh na zrušenie rozhodnutia o pozastavení výkonu funkcie a námietka zaujatosti“ (ďalej len „námietka zaujatosti“).

4. Disciplinárne obvinený v námietke zaujatosti uviedol, že „Z doterajšieho priebehu konania ... je zrejmé, že Najvyšší správny súd Slovenskej republiky nie je kompetentný na rozhodovanie o disciplinárnej veci ...“. Disciplinárne obvinený (jeho právny zástupca) v námietke zaujatosti ďalej uviedol, že „Klient nebol do doručenia napadnutého uznesenia informovaný o tom, že došlo k predĺženiu lehoty o návrhu zo dňa 21.4.2021, nebol informovaný ani o dôvodoch takéhoto predĺženia, a teda nemal ani žiadnu vedomosť o tom, že o predmetnom návrhu hodlá rozhodovať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (prípadne v akom zložení hodlá rozhodovať) napriek tomu, že rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky bude vydané oneskorene a nekompetentným orgánom. Ide pritom o celkom zjavné skutočnosti, ktoré preukazujú zaujatosť sudcov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky voči klientovi a ich motiváciu zasahovať do základných práv klienta hoci aj prostredníctvom zjavne protiprávneho konania.“. Disciplinárne obvinený následne dospel k záveru, že „Vzhľadom k tomu, že klient je ako sudca Okresného súdu N. disciplinárne riešený za porušovanie tzv. protipandemických opatrení, námietku zaujatosti podáva so zreteľom na celkový zjavný pomer ku klientovi zo strany predsedu disciplinárneho senátu, ostatných členov disciplinárneho senátu a ostatných sudcov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ako orgánu zriadeného za účelom presadzovania politickej vôle prostredníctvom orgánov verejnej moci, vrátane súdnictva, má klient jednoznačne za preukázané, že z uvedeného dôvodu sú sudcovia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vylúčení z prejednávania disciplinárnej veci klienta.“.

5. Osobitne vo vzťahu k sudcovi Mgr. Michalovi Novotnému disciplinárne obvinený uviedol, že tento „... bol odo dňa 1.6.2020 do jeho zaradenia na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky štátnym tajomníkom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom už iba uvedenú skutočnosť považuje za relevantný dôvod pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci (viď napríklad rozhodnutia 33Ds/2/2022, 33Ds/3/2022, 33Ds/4/2022)“. V závere námietky zaujatosti disciplinárne obvinený navrhol, aby „... Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozhodol o jeho námietke zaujatosti sudcov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky tak, že predmetnej námietke vyhovie, a sudcov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vylúči z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci.“.

6. K námietke zaujatosti sa vyjadrili jednotliví členovia disciplinárneho senátu 31D, pričom (i) predsedníčka disciplinárneho senátu JUDr. Zdenka Reisenauerová v podstatnom uviedla, že predsedníčku Okresného súdu N. ani disciplinárne obvineného nepozná, nie je k nim v žiadnom

hierarchickom ani inom vzťahu a navrhuje, aby z vykonávania úkonov v predmetnej disciplinárnej veci vylúčená nebola; (ii) sudca Mgr. Michal Novotný sa k námietke zaujatosti vyjadril obdobne, ako predsedníčka disciplinárneho senátu, pričom nad tento rámec uviedol, že „Je pravdou, že som bol štátnym tajomníkom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky od 1. júna 2020 do 1. augusta 2021. Prerokúvanou vecou som sa však z titulu svojej funkcie nijako nezaoberal, keďže návrh nepodávalo ministerstvo, ale predsedníčka okresného súdu. Vzhľadom na to nemám žiaden vzťah k veci. Pokiaľ disciplinárne obvinený poukazuje v tejto súvislosti na uznesenia sp. zn. 33Ds/2/2022, 33Ds/3/2022 a 33Ds/4/2022, tak v týchto prípadoch som bol vylúčený práve v takých veciach, ktorými som sa z titulu svojej funkcie štátneho tajomníka zaoberal na ministerstve spravodlivosti. Ich závery tak v tunajšej veci nie sú vôbec použiteľné.“; (iii) sudca prof. JUDr. Juraj Vačok, PhD. uviedol, že sa vo veci zaujatý necíti a že disciplinárne obvinený v námietke zaujatosti neuvádza konkrétne dôvody voči jeho osobe; (iv) prísediaca sudkyňa Mgr. Eva Kováčechová uviedla, že disciplinárne obvineného ani jeho obhajcu nepozná, rovnako nepozná ani navrhovateľku, vo veci sa necíti zaujatá a námietku považuje za nedôvodnú; (v) prísediaca sudkyňa Mgr. Marianne Leontiev uviedla, že sa necíti zaujatá ani k disciplinárne obvinenému ani k veci, zároveň odmieta dôvody zaujatosti uvedené v námietke zaujatosti, „... ako sú napríklad motivácia neoprávnene zasahovať do základných práv Disciplinárne obvineného či účasť na presadzovaní politickej vôle prostredníctvom orgánu verejnej moci.“.

7. Disciplinárne konanie vo veci sudcov procesne upravuje disciplinárny súdny poriadok s čiastočnou subsidiaritou Trestného poriadku (§ 4 disciplinárneho súdneho poriadku), pričom podľa predmetného ustanovenia sa na konania podľa disciplinárneho súdneho poriadku vzťahujú aj ustanovenia Trestného poriadku o vylúčení súdu a iných osôb, a to v prípade „ak tento zákon [rozumej disciplinárny súdny poriadok] neustanovuje inak a ak to povaha veci pripúšťa“ a ustanovenie § 4 disciplinárneho súdneho poriadku zároveň definuje aplikáciu ustanovení Trestného poriadku „primerane“. Najvyšší správny súd teda námietku zaujatosti preskúmal primerane aplikujúc ustanovenie § 31 ods. 1 Trestného poriadku.

8. Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku, je z vykonávania úkonov trestného konania vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

9. Podľa § 31 ods. 3 Trestného poriadku, dôvodom vylúčenia sudcu alebo senátu nie je skoršie rozhodnutie sudcu alebo senátu o obvinenom, spoluobvinenom alebo o iných obvinených, ktorých trestné činy spolu súvisia.

10. Podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku, o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 5 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

11. Podľa § 24 ods. 1 prvá veta disciplinárneho súdneho poriadku, ak nastanú okolnosti, ktoré môžu zakladať dôvod zaujatosti predsedu disciplinárneho senátu, sudcov disciplinárneho senátu, prísediacich alebo sudcov senátu, ktorý rozhoduje o odvolaní proti disciplinárnemu rozhodnutiu, môže navrhovateľ, disciplinárne obvinený alebo jeho obhajca namietat' ich zaujatosť.

12. V prejednávanej veci najvyšší správny súd v námietke zaujatosti identifikoval dve materiálne skutočnosti, ktorými disciplinárne obvinený námietku zaujatosti odôvodňoval. Prvou skutočnosťou bolo tvrdenie, že „Klient nebol do doručenia napadnutého uznesenia informovaný o tom, že došlo k predĺženiu lehoty o návrhu zo dňa 21.4.2021, nebol informovaný ani o dôvodoch takéhoto predĺženia, a teda nemal ani žiadnu vedomosť o tom, že o predmetnom návrhu hodlá rozhodovať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (prípadne v akom zložení hodlá rozhodovať) napriek tomu, že rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky bude vydané oneskorene a nekompetentným orgánom. Ide pritom o celkom zjavné skutočnosti, ktoré preukazujú zaujatosť sudcov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky voči klientovi a ich motiváciu zasahovať do základných práv klienta hoci aj prostredníctvom zjavne protiprávneho konania.“. Odhliadnuc od zmätočnej formulácie uvedeného

tvrdenia najvyšší správny súd jeho obsah vyhodnotil ako dôvod spočívajúci v skoršom rozhodnutí disciplinárneho senátu resp. v jeho skoršom procesnom postupe, čo ho viedlo k aplikácii ustanovenia § 31 ods. 3 v spojení s § 32 ods. 6 Trestného poriadku.

13. Druhou skutočnosťou, ktorou disciplinárne obvinený odôvodňoval námietku zaujatosti bolo tvrdenie, že „Vzhľadom k tomu, že klient je ako sudca Okresného súdu N. disciplinárne riešený za porušovanie tzv. protipandemických opatrení, námietku zaujatosti podáva so zreteľom na celkový zjavný pomer ku klientovi zo strany predsedu disciplinárneho senátu, ostatných členov disciplinárneho senátu a ostatných sudcov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ako orgánu zriadeného za účelom presadzovania politickej vôle prostredníctvom orgánov verejnej moci, vrátane súdnictva, má klient jednoznačne za preukázané, že z uvedeného dôvodu sú sudcovia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vylúčení z prejednania disciplinárnej veci klienta.“

14. V súvislosti s vyššie uvedeným najvyšší správny súd uvádza, že účelom právnej úpravy vylúčenia z vykonávania úkonov disciplinárneho konania je prispieť k nestrannému prejednaniu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Z hľadiska aplikovateľnej právnej normy je právne významný vzťah sudcu, a to buď: (i) k veci (o vzťah tejto povahy ide napríklad vtedy, keď má sudca osobný záujem na určitom výsledku konania, ale tiež vtedy, keď sudca verejne - napríklad prostredníctvom médií alebo iným spôsobom, vyjadril právny názor na vec, ktorý je objektívne spôsobilý ohroziť jeho nestrannosť); (ii) k účastníkom konania [o takýto vzťah ide v prípade vzťahu sudcu charakteru rodičovského, manželského, súrodeneckého alebo iného blízkeho rodinného vzťahu alebo relevantného osobného vzťahu (tak pozitívneho alebo negatívneho)]; (iii) k zástupcom účastníkov konania. Pomer k veci ako okolnosť spochybňujúca nezaujatosť sudcu predpokladá situáciu, keď sudca je právne zainteresovaný na výsledku konania. O pomere k účastníkovi alebo k zástupcovi ako okolnosti vzbudzujúcej pochybnosti o nezaujatosti sudcu možno uvažovať, ak sa zakladá na príbuzenstve, či iných kladných alebo záporných vzťahoch sudcu k účastníkom alebo k ich zástupcom. Zákonom predpokladané dôvody podmieňujúce zaujatosť alebo nezaujatosť sudcu na prejednanie a rozhodnutie pridelenej veci musia vyplývať z objektívnych skutočností. Pre vylúčenie sudcu z prejednania a rozhodnutia veci nepostačujú subjektívne pocity, respektíve domnienky účastníka konania, z dôvodu ktorých tvrdí, že má pochybnosti o nezaujatosti sudcu na prejednanie a rozhodnutie veci. Zaujatosť konkrétneho sudcu v prejednávanej veci musí vyplývať z objektívnych okolností podmieňujúcich jeho vzťah k predmetu konania alebo jeho vzťah k účastníkom tohto konania alebo k ich zástupcom. Povinnosť preukázať okolnosti odôvodňujúce zaujatosť konajúceho sudcu na prejednaní a rozhodnutí mu pridelenej veci spočíva na tom, kto vzniesol námietku zaujatosti.

15. Najvyšší správny súd uvádza, že rozhodnutie o vylúčení sudcu predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Z vyššie uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu (napríklad Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a ďalší proti Francúzsku, 1998). Preto k vylúčeniu sudcov z prejednania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodovať. Práve otázka intenzity vzťahu sudcu k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom je kľúčovým momentom posudzovania prípadných pochybností o nezaujatosti sudcu. Inými slovami, pojmy „zdanie“ alebo „pochybnosť“ nie sú kategóriami ani samoúčelnými ani onnipotentnými. Účelom námietky zaujatosti je ochrana práva účastníka konania na spravodlivý proces. Ochrana jeho práva (na spravodlivý proces) však má zmysel iba v prípade potenciálneho ohrozenia tohto ústavou chráneného záujmu. V prípade expanzívnej interpretácie uvedených pojmov (napr. v intenciách, že na vylúčenie sudcu postačuje každá/ akákoľvek pochybnosť) by došlo k popretiu účelu inštitútu námietky zaujatosti. Námietka zaujatosti (pokiaľ má ambíciu byť úspešnou) musí mať svoje obsahové zakotvenie, ktoré zákonodarca vyjadril spojením „pomer k“ (veci/účastníkom/zástupcom). Toto spojenie („pomer k“) vyjadruje kvalifikovaný, a teda nie akýkoľvek, vzťah sudcu či už k veci, účastníkom, alebo ich zástupcom. V opačnom prípade by už samotná artikulácia zdania (zaujatosti) vyvolávala pochybnosť o nezávislosti sudcu.

16. Vo svetle vyššie uvedeného posudzoval najvyšší správny súd aj námietku disciplinárne obvineného, ktorý ju artikuloval na báze tvrdeného pomeru sudcov najvyššieho správneho súdu k disciplinárne obvinenému („celkový zjavný pomer ku klientovi“), ktorý pomer má mať svoju podstatu v charaktere skutku, ktorého sa disciplinárne konanie týka („klient je ako sudca Okresného súdu N. disciplinárne riešený za porušovanie tzv. protipandemických opatrení“) v spojení s vnímaním najvyššieho správneho súdu disciplinárne obvineným („Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ako orgánu zriadeného za účelom presadzovania politickej vôle prostredníctvom orgánov verejnej moci, vrátane súdnictva“). Najvyšší správny súd takúto námietku zaujatosti vyhodnotil ako námietku neopodstatnenú, založenú výlučne na všeobecných až abstraktných subjektívnych úvahách, pocitoch a predstavách, ktoré nemajú akúkoľvek spojitosť s osobami namietaných sudcov najvyššieho správneho súdu a teda nezakladajú dôvod na spochybnenie ich nezaujatosti. Aplikujúc relevantnú rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva by bolo možné námietku zaujatosti považovať za tzv. zneužívajúcu námietku (abusive challenge for bias). Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje aj na námietku zaujatosti smerujúcu voči sudcovi Mgr. Michalovi Novotnému, kde najvyšší správny súd v tvrdení, že „ ... bol odo dňa 1.6.2020 do jeho zaradenia na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky štátnym tajomníkom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom už iba uvedenú skutočnosť považuje za relevantný dôvod pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci“ nedokázal identifikovať žiaden pomer sudcu Mgr. Michala Novotného či už k prejednávanej veci alebo k disciplinárne obvinenému.

17. V súvislosti so skutočnosťou, že disciplinárne obvinený v námietke zaujatosti namietal zaujatosť všetkých sudcov najvyššieho správneho súdu (na báze tvrdenia, že najvyšší správny súd je orgán zriadený „za účelom presadzovania politickej vôle prostredníctvom orgánov verejnej moci, vrátane súdnictva“) poukazuje najvyšší správny súd jednak na ustanovenie § 24 ods. 1 disciplinárneho súdneho poriadku (ktoré vymedzuje rozsah subjektov, voči ktorým námietka zaujatosti smeruje), jednak na ustanovenie § 32 ods. 6 Trestného poriadku (námietka založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31 Trestného poriadku) a v neposlednom rade na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie III. ÚS 27/03 z 29. januára 2003, v rámci ktorého sa Ústavný súd Slovenskej republiky meritórne nezaoberal námietkou zaujatosti smerujúcou voči sudcovi, ktorý sa nepodieľal na konaní a rozhodovaní v dotknutej veci).

18. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel najvyšší správny súd k záveru, že skutočnosti, ktoré disciplinárne obvinený uviedol v námietke zaujatosti nezakladajú dôvod vylúčenia členov disciplinárneho senátu 31D najvyššieho správneho súdu podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s ustanovením § 4 disciplinárneho súdneho poriadku.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu (v zložení podľa § 24 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku) v pomere hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.